

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 833/2020
23.09.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Веска Крстајића, председника већа, Милунке Цветковић, Бате Цветковића, Радослава Петровића и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Весном Зарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Душана Станчетића, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Душана Станчетића, адвоката Миодрага Глоговца, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Шапцу К 29/19 од 12.02.2020. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 328/20 од 13.05.2020. године, у седници већа одржаној дана 23.09.2020. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Душана Станчетића, адвоката Миодрага Глоговца, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Шапцу К 29/19 од 12.02.2020. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 328/20 од 13.05.2020. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Шапцу К 29/19 од 12.02.2020. године окривљени Душан Станчетић оглашен је кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ, и осуђен на казну затвора у трајању од три године. Према окривљеном изречена је мера безбедности одузимања предмета, као што је обавезан на плаћање трошкова кривичног поступка.

Апелациони суд у Новом Саду, пресудом Кж1 328/20 од 13.05.2020. године, одбио је као неосновану жалбу браниоца окривљеног и пресуду Вишег суда у Шапцу К 29/19 од 12.02.2020. године потврдио.

Бранилац окр. Душана Станчетића, адв. Миодраг Глоговац, поднео је захтев за заштиту законитости против наведених правноснажних пресуда, због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд захтев усвоји и да побијане пресуде преиначи тако што ће окривљеног огласити кривим за блаже кривично дело, или укине и предмет врати на поновни поступак и одлучивање.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП) и у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног сматрајући да њихово присуство не би било од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости, па је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Душана Станчетића је неоснован.

Бранилац окривљеног у захтеву истиче да је побијаним правноснажним пресудама учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, погрешном правном квалификацијом дела окривљеног и с тим у вези, наводи да у радњама окривљеног, описаним у изреци првостепене пресуде, не стоје обележја кривичног дела из члана 246. став 1. КЗ, већ обележја кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а. став 2 КЗ.

Међутим, изложени наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног, по оцени Врховног касационог суда, нису основани.

Према чињеничном опису у изреци првостепене пресуде и утврђеном чињеничном стању, окривљени Душан Станчетић је у урачунљивом стању, неовлашћено ради продаје држао канабис (марихуану), супстанцу која је проглашена за опојну дрогу, укупне нето масе 135,38 грама, на начин, у време и у месту ближе описаним у изреци пресуде, при чему је био свестан свог дела и хтео његово извршење и био свестан да је његово дело забрањено.

У овако описаним и утврђеним радњама окривљеног, из којих произилази да је окривљени неовлашћено ради продаје држао супстанцу која је проглашена за опојну дрогу, произилазе сва обележја, како објективна, тако и субјективна, кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, за које је оглашен кривим, при чему је јасно у изреци описана намера окривљеног да предметну опојну дрогу неовлашћено држи ради продаје, па се самим тим не може радити о кривичном делу из члана 246а. став 2. КЗ, како то бранилац окривљеног неосновано истиче у поднетом захтеву за заштиту законитости.

Налазећи, из изнетих разлога, да побијаним правноснажним пресудама није учињена повреда закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, на коју се неосновано указује у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Душана Станчетића, Врховни касациони суд је, на основу члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник,
Весна Зарић,с.р.**

**Председник већа-судија,
Веско Крстајић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић